

POSTANOWIENIE

Dnia 21 marca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Maria Szulc

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie ze skargi powoda
o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem
Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 28 września 2012 r.,
w sprawie z powództwa J. K.
przeciwko T. K. i in. ,

o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 21 marca 2014 r.,
zażalenia powoda
na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 6 sierpnia 2013 r.,

- 1) oddała zażalenie,**
- 2) przyznaje adwokatowi A. G. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego kwotę 5 400 (pięć tysięcy czterysta) złotych powiększoną o należny podatek od towarów i usług, tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego udzielonego skarżącemu z urzędu w postępowaniu zażaleniowym.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 28 września 2012 r. w sprawie oddalił apelację J. K. od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 28 czerwca 2011 r., oddalającego jego powództwo przeciwko T. K., W. G., Z. G. oraz Agencji Nieruchomości Rolnych o zapłatę.

W skardze o wznowienie tego postępowania opartej na treści art. 403 § 2 k.p.c., J. K. powołał się na nowy dowód w postaci postanowienia Sądu Okręgowego w O. z dnia 12 lutego 2002 r., uchylającego nakaz zapłaty i umarzającego postępowanie w sprawie z powództwa poprzednika prawnego pozwanej Agencji przeciwko skarżącemu oraz W. S., A. S., M. C. i M. C., które to postanowienie otrzymał w dniu 14 września 2012 r.

Postanowieniem z dnia 6 sierpnia 2013 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę J. K. na podstawie art. 410 § 1 k.p.c. W uzasadnieniu wskazał między innymi, że analiza akt o sygnaturze I C .../02 prowadzi do wniosku, iż postanowienie Sądu Okręgowego w G. z dnia 12 lutego 2002 r. zostało skarżącemu doręczone w dniu 18 września 2012 r., a zatem zanim zapadł wyrok Sądu Apelacyjnego kończący postępowanie objęte skargą o wznowienie postępowania. Orzeczenie to zostało wydane po zamknięciu rozprawy apelacyjnej w dniu 28 września 2012 r., podczas której skarżący mógł przedstawić postanowienie z dnia 12 lutego 2002 r., którym - co potwierdza w skardze - dysponował już w tej dacie. Skarżący nie powoływał się na jakiegokolwiek okoliczności, które uniemożliwiałyby mu posłużenie się wskazywanym dowodem w toczącym się jeszcze procesie. Ponadto zdaniem Sądu Apelacyjnego budzi wątpliwości, czy wydanie postanowienia na które powołuje się skarżący miało jakiegokolwiek wpływ na wynik procesu skoro przyczyną oddalenia powództwa oraz apelacji skarżącego w sprawie V ACa .../12 było niewykazanie, że doszło do naruszenia dóbr osobistych powoda w sposób powodujący szkodę niemajątkową.

W zażaleniu na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 8 kwietnia 2013 r. skarżący zakwestionował zasadność odrzucenia skargi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jako niezasadne podlegało oddaleniu.

Skarżący jako podstawę wznowienia wskazał jego zdaniem nowe okoliczności które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których nie mógł skorzystać w poprzednim postępowaniu (art. 403 § 2 k.p.c.). Za nowy dowód skarżący uznał wydane dnia 12 lutego 2002 r. postanowienie Sądu Okręgowego w G. (sygn. akt I C .../02), które zostało doręczone jego pełnomocnikowi, ale z nieznanych przyczyn nie zostało przedstawione jako dowód w sprawie V ACa .../12 przed zamknięciem rozprawy w dniu 28 września 2012 r. Zdaniem skarżącego nie był on należycie reprezentowany.

Wbrew tym twierdzeniom, a zgodnie z tym co ustalił Sąd Apelacyjny, trzeba uwzględnić, że wymienione postanowienie zostało doręczone skarżącemu dnia 18 września 2002 r.

Zgodnie z art. 403 § 2 k.p.c., możliwość wznowienia postępowania w razie późniejszego wykrycia takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogły mieć wpływ na wynik sprawy obejmuje tylko takie dowody lub okoliczności, które nie tylko, że istniały już w czasie poprzedniego postępowania lecz były stronie wówczas nieznanymi i niemożliwymi przez nią do wykorzystania, tj. strona o nich nie wiedziała i wiedzieć nie mogła, natomiast nie zalicza się do nowości tych dowodów i okoliczności, które nie zostały przez stronę powołane na skutek opieszałości, zaniechania, zapomnienia, czy błędnej oceny potrzeby ich powołania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 czerwca 2012 r., IV CZ 11/12, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 czerwca 2010 r., III CZ 18/10, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 czerwca 2012 r., III CZ 38/12, niepubl.). Istotne jest zatem to, czy strona mogła rzeczywiście i realnie zapoznać się ze środkami dowodowymi i mogła je wykorzystać w dotychczasowym postępowaniu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 lipca 2008 r., V CZ 46/08, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 maja 2012 r., III CSK 254/11, niepubl.).

W ustalonych okolicznościach nie budzi wątpliwości, że skarżący mógł zapoznać się z treścią postanowienia z dnia 12 lutego 2002 r. i skorzystać z tego środka dowodowego przed zakończeniem postępowania, o którego wznowienie wnosi.

Wobec tego, Sąd Apelacyjny oceniając wniesioną skargę prawidłowo uznał, że przyczyny, na które powołuje się skarżący, nie wypełniają ustawowej podstawy wznowienia określonej w art. 403 § 2 k.p.c.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. oddalił zażalenie skarżącego, a o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skarżącemu z urzędu rozstrzygnął zgodnie z § 15 i 16 w związku z § 13 ust. 2 pkt 2, § 6 pkt 7 i § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokatów oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (jedn. tekst: Dz.U.2013.461).